

DOI: 10.18039/ajesi.758456

Sosyal Onay İhtiyacı Ölçeği'nin Ergenler Üzerinde Geçerlik ve Güvenirliğinin İncelenmesi¹

Burcu KARAŞAR², Selahiddin ÖĞÜLMÜŞ³

Geliş Tarihi: 16.09.2019

Kabul Tarihi: 01.06.2020

Makale Türü: Araştırma Makalesi

Öz

Bu araştırmanın amacı, Karaşar ve Öğülmüş'ün (2016) geliştirdiği Sosyal Onay İhtiyacı Ölçeği'nin ergenler üzerinde geçerlik ve güvenilirlik çalışmalarını yapmaktır. Araştırmaya 132'si kız (%55.2), 107'si erkek (%44.8) olmak üzere 239 lise öğrencisi katılmıştır. Ölçeğin, benzer ölçekler geçerliği için "Ergenler İçin Sosyal Kaygı Ölçeği" kullanılmıştır. La Greca ve Lopez (1998) tarafından geliştirilen bu ölçeğin Türkçe'ye uyarlama çalışmaları Aydın ve Tekinsav-Sütçü (2007) tarafından yapılmıştır. Araştırmada, Sosyal Onay İhtiyacı Ölçeğini oluşturan üç alt boyutun iç tutarlılık katsayıları incelendiğinde .78 ile .81 arasında değiştiği bulunmuştur. Genel iç tutarlılık katsayısı ise .91'dir. Uyum iyilik indekslerine göre ölçeğin ergen örnekleminde de benzer bir yapıya sahip olduğu sonucuna varılmıştır. Araştırmada ergenlerin sosyal onay ihtiyacıyla ilgili olarak cinsiyet ve sınıf düzeyi değişkenleri de araştırılmıştır. Erkek öğrencilerin kız öğrencilere göre sosyal geri çekilme puanları daha yüksek bulunmuştur. Sınıf düzeyine yönelik karşılaştırmalarda sosyal onay ihtiyacı ve alt boyutlarına göre birinci sınıf öğrencilerinin üst sınıflara göre daha yüksek puanlar aldıkları bulunmuştur. Bu sonuçlara göre Sosyal Onay İhtiyacı Ölçeği ergenlerle ilgili araştırmalarda güvenilirliği ve geçerliliği yüksek bir ölçme aracı olarak kullanılabilir.

Anahtar kelimeler: sosyal onay, geçerlilik, güvenilirlik, ergenlik.

Atf: Karaşar, B. ve Öğülmüş, S. (2020). Sosyal Onay İhtiyacı Ölçeği'nin ergenler üzerinde geçerlik ve güvenilirliğinin incelenmesi. *Anadolu Journal of Educational Sciences International*, 10(2), 871-886. DOI: 10.18039/ajesi.758456

¹ Bu araştırma International Congress of Science, Culture & Education (INCES 2019) da sözlü bildiri olarak sunulmuştur.

² (Sorumlu Yazar) Dr. Öğr. Üyesi, Amasya Üniversitesi Eğitim Fakültesi, Eğitim Bilimleri Bölümü, Türkiye. burcukarasar@gmail.com <https://orcid.org/0000-0002-7307-0099>

³ Prof. Dr., Ankara Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Fakültesi, Eğitim Bilimleri Bölümü, Türkiye, s.ogulmus@gmail.com, <https://orcid.org/0000-0002-8737-5141>

DOI: 10.18039/ajesi.758456

Investigation of the Validity and Reliability of the Need for Social Approval Scale on Adolescents ¹

Burcu KARAŞAR², Selahiddin ÖĞÜLMÜŞ³

Submitted by: 16.09.2019

Accepted by: 01.06.2020

Article type: Research Paper

Abstract

The aim of the current research is to perform validity and reliability studies of the Need for Social Approval Scale (Karaşar ve Öğülmüş, 2016) on adolescents. A total of 239 high school students of whom 132 are females (55.2%) and 107 are males (44.8%) participated in the current study. The convergent validity of the scale was also tested. For this purpose, the “Social Anxiety Scale for Adolescents” was used. This scale, which was developed by La Greca and Lopez (1998), was adapted into Turkish by Aydın and Tekinsav-Sütçü (2007). The internal consistency coefficients of the three sub-dimensions making up the scale were investigated and it was found to be .81 for sensitivity towards others’ judgments, .78 for social withdrawal and .81 for leaving positive impression. The internal consistency coefficient for the scale was found to be .91. It was concluded that the scale has a similar structure in the adolescents sample according to the goodness-of-fit indices. The current study also investigated the relationship between the social approval and the gender and grade level variables. The social withdrawal mean score of the male students was found to be higher than female students. In relation to the grade level variable, the first grade students were found to have taken higher scores for the need for social approval and its sub-dimensions than the higher grade students. All these results have shown that the Need for Social Approval Scale is a reliable and valid scale that can be used in research focusing on adolescents.

Keywords: social approval, reliability, validity, adolescence.

Cite: Karaşar, B. and Öğülmüş, S. (2020). Investigation of the validity and reliability of the Need for Social Approval Scale on adolescents. *Anadolu Journal of Educational Sciences International*, 10(2), 871-886. DOI: 10.18039/ajesi.758456

¹ This research was orally presented in International Congress of Science, Culture & Education (INCES 2019).

² (Corresponding author) Burcu Karaşar, Amasya University, Faculty of Education, Department of Educational Sciences, Turkey, burcukarasar@gmail.com <https://orcid.org/0000-0002-7307-0099>

³ Selahiddin Öğülmüş, Ankara University, Faculty of Education, Department of Educational Sciences, Turkey, s.ogulmus@gmail.com, <https://orcid.org/0000-0002-8737-5141>

Giriş

Ergenlik dönemi çocukluktan yetişkinliğe geçiş sürecidir (Dolgin, 2014; Smith, 2016). Bu dönem, insan hayatında kısa sürede pek çok alanda büyük değişimlerin yaşandığı bir dönemdir. Aynı zamanda yetişkinliğe yönelik temellerin atıldığı önemli bir dönemdir. Bu dönemin nasıl geçtiği bireyin gelecekteki davranışlarına yön verebilmektedir. Gander ve Gardiner (2007) ergenliği, bedensel, sosyal ve zihinsel açıdan bir olgunlaşma dönemi olarak tanımlamışlardır. Bu dönemde bedensel özelliklerini kabullenmek, ebeveynlerden duygusal olarak bağımsızlaşmak ve akranlarıyla yeni ve olgun ilişkiler geliştirmek gibi gelişim görevleri olduğunu belirtmişlerdir. Bu dönemde özellikle akranlarla kurulan ilişkiler ve romantik ilişkiler önem kazanmaktadır (Bayhan ve Işıtan, 2010). Ergenler, ebeveynlerinden uzaklaşırken arkadaşlarına daha çok önem vermektelerdir (Smith, 2016). Ergenlikte arkadaşlar ve geniş akran grupları tarafından sevmek ve kabul edilmek güçlü bir ihtiyaçtır. Ergenler diğerleri tarafından kabul gördüklerinde hoş duygular yaşarlarken, dışlandıklarında ya da akranları tarafından küçük düşürüldüklerinde aşırı stres ve kaygı yaşayabilmektedirler (Santrock, 2014). Bu nedenle sosyal onay ihtiyacı ergenlik döneminde ön plana çıkmaktadır.

Çocukluktan orta çocukluğa ve ergenliğe geçerken onayla ilgili kaygılar daha çok akran grubunun kabulüne ve uyuma yöneliktir (Berndt, 1979; aktaran Buhrmester ve Prager, 1995, s. 31). Çocukluktan ergenliğe geçişte daha güçlü bir sosyal onay ihtiyacı vardır (Wilkinson, 2012). Sosyal onay ihtiyacı yüksek olduğunda, diğerlerinin kendileriyle ilgili ne düşündüğüyle ilgili yoğun bir kaygı yaşanmaktadır (Grams ve Rogers, 1990). Ergenlikte yaşanan çeşitli değişimler nedeniyle ergen bu değişimlere uyum sağlamaya çalışırken bir yandan da diğer insanların kendisiyle ilgili duygu ve düşünceleri onun kendisini nasıl algıladığını etkilemektedir.

Ergenlerin içinde buldukları toplum, ergenlerin gelişimini, ilişkilerini, sosyal uyumunu ve problemlerini önemli ölçüde etkileyerek ergenlerin kişiliğini şekillendirmektedir. Aynı zamanda hayattaki rollerini etkileyerek geleceğine yön vermektedir (Dolgin, 2014). Ergenlik döneminde yaşanan değişimler nedeniyle sosyal onay ihtiyacı artabilmektedir. Erken çocukluk döneminde, çocukların fiziksel ve duygusal olarak bağımlı oldukları ebeveynlerin ve diğer yetişkinlerin onayını almak (ve onaylanmamaktan kaçınmak) büyük önem taşımaktadır (Harter, 1989; aktaran Buhrmester ve Prager, 2006, s. 31). Ergenlik döneminin ortalarına ulaşıldığında, bir arkadaş grubunun üyesi olmak önem kazanmaktadır. Bu dönemde, ergenler eleştirilere ve olumsuz tepkilere karşı oldukça hassas hale gelmektedirler. Özellikle diğerlerinin onlar hakkında ne düşündüğü son derece önemlidir. Diğer insanların ergen hakkında ne düşündüğü, ergenin kendisine olan değerini belirlemektedir (Dolgin, 2014; s.493).

Ergenlik dönemi pek çok değişkenle ilişkili olarak araştırılmıştır. Son yıllarda yapılan araştırmalara bakıldığında akran ilişkileri (Demir, Kutlu ve Erdoğan, 2016; Köse, 2015), risk alma davranışları (Deniz, 2011; Gandur, 2010; Özmen, 2006; Yılmaz, 2000), madde bağımlılığı (Ersoy, 2015; Oktay, 2017; Uzun, 2017), internet bağımlılığı (Köse, 2016; Morsünbül, 2014; Öner, 2015; Yavuz, 2018) ve yeme bozuklukları (Aytin, 2014; Çam, 2017; Vardar ve Erzengin, 2011) gibi pek çok konuda araştırmalar olduğu dikkat çekmektedir. Ergenlik döneminde, bu gibi değişkenler dönemin sağlıklı bir şekilde geçirilip geçirilememesinde ve yetişkinlik dönemindeki duygu, düşünce ve davranışlar açısından önemli rol oynayabilmektedirler. Araştırmalarda ergenlikle ilgili pek çok değişken çalışılmasına rağmen Türkiye’de bugüne kadar ergenlerle ilgili yapılan araştırmalarda sosyal onay ihtiyacının hiç çalışılmadığı görülmektedir. Ergenlikle ilgili araştırma konularıyla sosyal onay ihtiyacının çalışılması ergenlik döneminin sağlıklı geçebilmesi ve yetişkinlik döneminde sağlıklı bir kimlik gelişiminin sağlanabilmesi açısından oldukça önemli bir alt yapı oluşturacaktır.

Sosyal onay ihtiyacı ile ilgili yapılan araştırmalara bakıldığında; Türkiye’de sosyal onay ihtiyacıyla ilgili araştırmaların yeni yapılmaya başlandığı ve sınırlı sayıdaki çalışmaların ise daha çok üniversite öğrencileri ile gerçekleştiği dikkat çekmektedir (Alagöz, 2019; Karaşar 2014; Karaşar, 2019; Karaşar, 2020; Karaşar ve Baytemir, 2018a; Karaşar ve Baytemir, 2018b; Karaşar ve Öğülmüş, 2016; Karaşar ve Öğülmüş, 2016a, 2016b, 2016c; Karaşar ve Öğülmüş, 2017; Raba, 2019; Turan, 2018).

Türkiye için sosyal onay ihtiyacı konusunun yeni bir konu olması nedeniyle bu konuya ilişkin ergenler üzerinde geçerliği ve güvenilirliği yüksek bir ölçme aracının olması önemli görünmektedir. Literatürde sosyal onay ihtiyacının ölçülmesine yönelik sadece Karaşar ve Öğülmüş’ün (2016) üniversite öğrencileri için geliştirdiği “Sosyal Onay İhtiyacı Ölçeği”nin olduğu görülmektedir. Dolayısıyla ergenler üzerinde yapılacak olan bu araştırmanın literatürde önemli bir boşluğu doldurması hedeflenmektedir. Karaşar (2014) kültürel sebeplerle Türkiye’de sosyal onay ihtiyacının yüksek olabileceğine vurgu yapmıştır. Özellikle “diğerleri ne der?” kaygısının çok yaygın olduğunu ve bu düşüncenin insanların yaşamlarını çok etkilediğine dikkat çekmiştir. Bu bilgiler doğrultusunda kültürümüzde yaygın olan sosyal onay ihtiyacının ergenler üzerindeki etkilerini anlayabilmek açısından Karaşar ve Öğülmüş’ün (2016) üniversite öğrencilerine yönelik geliştirdiği Sosyal Onay İhtiyacı Ölçeği’nin ergenler için geçerlilik ve güvenilirlik çalışmasının yapılması amaçlanmıştır. Araştırmada aynı zamanda aşağıdaki sorulara da cevap aranmıştır.

1. Ergenlerde sosyal onay ihtiyacı cinsiyetlere göre anlamlı farklılık göstermekte midir?
2. Ergenlerde sosyal onay ihtiyacı sınıflara göre anlamlı farklılık göstermekte midir?

Yöntem

Araştırmanın bu kısmında, araştırma grubu, ölçme araçları ile veri analizinde kullanılan yöntemler açıklanmıştır.

Araştırma Grubu

Araştırma, amacına uygun olarak Orta Karadeniz’deki bir ildeki Anadolu Liselerinde eğitim gören, tesadüfi örnekleme ile seçilen 239 (132 kız;107 erkek) öğrenci üzerinde gerçekleştirilmiştir. Araştırmaya katılan öğrencilerin 67’si birinci sınıf, 62’si ikinci sınıf, 42’si üçüncü sınıf ve 68’i dördüncü sınıftır. Ölçeğin benzer ölçekler geçerliği için 61 öğrenciye ulaşılmıştır.

Veri Toplama Araçları

Bu çalışmada lise öğrencilerine ilişkin veriler “Sosyal Onay İhtiyacı Ölçeği” ve “Ergenler İçin Sosyal Kaygı Ölçeği” ile toplanmıştır. Araştırmada, EİSKÖ, benzer ölçekler geçerliği için kullanılmıştır.

Ergenler İçin Sosyal Kaygı Ölçeği

La Greca ve Lopez (1998) tarafından geliştirilen ölçeğin Türkçe’ye uyarlama çalışmaları Aydın ve Tekinsav-Sütçü (2007) tarafından yapılmıştır. Ergenlerde sosyal kaygıyı ölçmek amacıyla kullanılan ölçek, 22 maddeden meydana gelmektedir. Ölçeğin üç alt boyutu vardır. Ölçek beşli likert

tipidir. Maddelere verilecek yanıtlar “Hiçbir zaman” ve “Her zaman” arasında puanlanmaktadır. Ergenler için Sosyal Kaygı Ölçeğinin tümü için hesaplanan Cronbach alfa ve iki yarı test güvenilirliği katsayıları sırasıyla .88 ve .85 olarak belirlenmiştir. Ölçeğin ölçüt bağıntılı geçerliğinin bulunmasında, Demir (1997) tarafından geliştirilmiş olan “Çapa Çocuk ve Ergenler için Sosyal Fobi Ölçeği” kullanılmış ve .75 düzeyinde bir korelasyon bulunmuştur. Spielberger ve arkadaşlarının (1970) geliştirdiği ve Özusta’nın (1995) Türkçe’ye uyarladığı “Çocuklar için Durumluk Sürekli Kaygı Envanteri”nin sürekli kaygıyla ilgili formuyla da ölçüt geçerliğine bakılmış ve .66 düzeyinde bir korelasyon bulunmuştur. Bu çalışmada ölçeğin alt boyutları için Cronbach alfa katsayılarına bakılmıştır. Olumsuz değerlendirilme korkusu için .73, genel durumlarda sosyal kaçınma ve huzursuzluk duyma için .66 ve yeni durumlarda sosyal kaçınma ve huzursuzluk duyma için .62 değeri bulunmuştur.

Sosyal Onay İhtiyacı Ölçeği

Karaşar ve Ögülmüş (2016) tarafından geliştirilmiştir. Sosyal onay ihtiyacı, diğerlerinin beklentilerinin ve yargılarının önemli bulunması ve uyuma yönelik davranışların gösterilmesiyle ilgili bir kavram olarak tanımlanmıştır (Karaşar, 2014). 5’li likert türü bir ölçektir. Ölçekteki maddelere verilebilecek cevaplar “Kesinlikle Katılmıyorum” ve “Tamamen Katılıyorum” arasında puanlanmaktadır. Ölçeğin alt boyutları için iç tutarlılık katsayıları .80 ve .83 arasındadır. Ölçeğin geneli için hesaplanan iç tutarlılık katsayısı .90’dır. Ölçeğin benzer ölçekler geçerliği için Leary (1983) tarafından geliştirilen, Türkçe’ye uyarlaması Çetin, Doğan ve Sapmaz’ın (2010) yaptığı “Olumsuz Değerlendirilme Korkusu Ölçeği Kısa Formu” uygulanmıştır. Bu iki ölçek arasındaki korelasyon .79 bulunmuştur. Ölçeğin test tekrar test güvenilirliğine bakıldığında .90 bulunmuştur. Ölçeğin yapı geçerliğine DFA ile bakılmıştır. Ölçeğin geçerliği yüksek bulunmuştur.

Verilerin Analizi

“Sosyal Onay İhtiyacı Ölçeği” ile “Ergenler için Sosyal Kaygı Ölçeği”nden elde edilen puanların analizinde SPSS/WINDOWS 20.0 ve Lisrel Paket programı kullanılmıştır. Sosyal Onay İhtiyacı Ölçeği’nin geçerlik çalışmaları doğrulayıcı faktör analizi kullanılmıştır. Ölçeğin benzer ölçekler geçerliği için korelasyon analizi kullanılmıştır. Sosyal Onay İhtiyacı Ölçeği geçerliği için doğrulayıcı faktör analizi uygulanmıştır. Güvenirlilik çalışmalarında, ölçeğin iç tutarlığına bakılmıştır. Cinsiyet ve sınıf düzeyi değişkenlerine göre sosyal onay ihtiyacının farklılaşp farklılaşmadığını analiz etmek için Tek yönlü varyans analizi ve t testi yapılmıştır.

İşlem

Bu araştırma için, ilgili kurumdan 07.06.2018 tarih ve 47613789-44-E.11143312 sayı ile izin alınmıştır. Araştırmayla ilgili öğrencilere bilgi verildikten sonra gönüllü öğrencilere ölçekler uygulanmıştır. Öğrencilerin ölçekleri yanıtlaması 5-10 dakika süre almıştır. Çarpıklık (-.24) ile basıklık (-41) katsayılarına bakıldığında ölçeğe ilişkin verilerin normal dağıldığı görülmüştür. Araştırmada diğer normallik testlerine de bakıldıktan sonra analizlere başlanmıştır.

Bulgular

Bu bölümde, Sosyal Onay İhtiyacı Ölçeği'ne ilişkin olarak güvenilirlik ve geçerlik çalışmalarına yer verilmiştir. Bu bağlamda, ilk olarak araştırmada lise öğrencilerine yönelik uygulanan ölçeğin güvenilirlik sonuçlarına ve doğrulayıcı faktör analizi sonuçlarına yer verilmiştir. Ardından demografik değişkenlere ilişkin olarak yapılan t testi ve Tek yönü varyans analizi sonuçlarına yer verilmiştir.

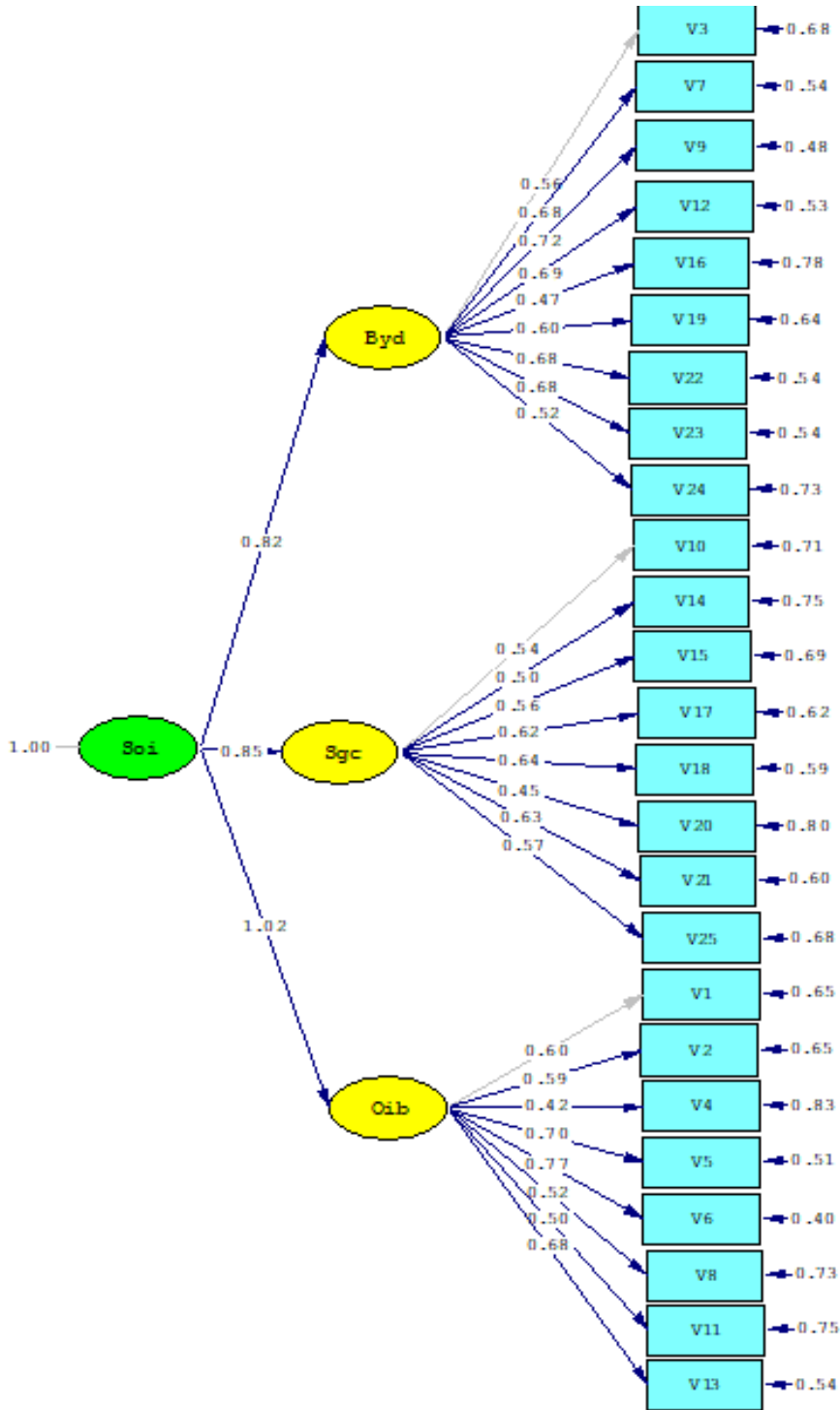
Sosyal Onay İhtiyacı Ölçeği'nin Güvenirliğini Belirleme Çalışmaları

Güvenirlik çalışmalarında, ölçeğin iç tutarlığına bakılmıştır. Amasya ilinde öğrenim gören 239 lise öğrencisinin ölçeğe cevapları sonucu bulunan iç tutarlılık katsayısı .91 bulunmuştur. Ölçeğin üç alt boyutuna ilişkin iç tutarlılık katsayılarına bakıldığında; diğerlerinin yargılarına duyarlılık .81, sosyal geri çekilme .78, olumlu izlenim bırakma .81 bulunmuştur.

Sosyal Onay İhtiyacı Ölçeği'nin Geçerliğini Belirleme Çalışmaları

Ölçeğin geçerliğini test etmede doğrulayıcı faktör analizi yapılmıştır. Doğrulayıcı faktör analizine yönelik olarak Lisrel paket programıyla analizler yapılmıştır. İkinci düzey doğrulayıcı faktör analizinin sonucunda maddelerin tümünün .01 düzeyinde anlamlı t değeri verdiği bulunmuştur. Ölçekle ilgili hata varyanslarına bakıldığında yüksek düzeyde hata varyansı olan madde bulunmamıştır. Analiz sonucunda bulunan uyum iyiliği istatistik değerleri χ^2/sd (522.76/272) = 1.92, RMSEA = .06, NNFI = .96, CFI = .97, RMR = .05, NFI = .93 ve IFI = .97'dir.

Ölçeğe uygulanan ikinci düzey doğrulayıcı faktör analizinin sonucunda bulunan değerler Şekil 1'de sunulmuştur.

* **Soi**: Sosyal onay ihtiyacı; **Byd**: Başkalarının yargılarına duyarlılık; **Sgc**: Sosyal geri çekilme; **Oib**: Olumlu izlenim bırakma.

Şekil 1: Sosyal Onay İhtiyacı Ölçeğinin Doğrulayıcı Faktör Analizi Sonuçları

Sosyal Onay İhtiyacı Ölçeği'nin Benzer Ölçekler Geçerliliği

Ölçeğin benzer ölçekler geçerliliği için Aydın ve Tekinsav-Sütçü'nün (2007) uyarlamasını yaptığı "Ergenler İçin Sosyal Kaygı Ölçeği" kullanılmıştır. Ölçekler, Amasya ilinde Anadolu Liseleri'nde öğrenim gören 61 öğrenciye uygulanmıştır. Ölçekler arasındaki korelasyona yönelik bulgular Tablo 1'de verilmiştir.

Tablo 1: Benzer Ölçekler Geçerliliği Korelasyon Analizi Sonuçları

	Odk	Gdsk	Ydsk
Sosyal Onay İhtiyacı	0.47**	0.34**	0.42**

**p<0.01

Tablo 1'de görüldüğü gibi sosyal onay ihtiyacı ile olumsuz değerlendirilme korkusu arasında .47 düzeyinde orta düzey pozitif ve anlamlı bir ilişki olduğu bulunmuştur. Sosyal onay ihtiyacı ve genel durumlarda sosyal kaçınma ile huzursuzluk duyma arasında .34 düzeyinde orta düzey pozitif ve anlamlı bir ilişki olduğu bulunmuştur. Sosyal onay ihtiyacı ve yeni durumlarda sosyal kaçınma ile huzursuzluk duyma arasında .42 düzeyinde orta düzey pozitif ve anlamlı ilişki olduğu bulunmuştur.

Ergenler için sosyal onay ihtiyacının ve alt boyutlarının cinsiyete göre t testi analizi sonuçları Tablo 2'de gösterilmiştir.

Tablo 2: Ergenler İçin Sosyal Onay İhtiyacının ve Alt Boyutlarının Cinsiyet Yönünden Karşılaştırılmasına İlişkin t- Testi Analizi Sonuçları

Değişken	Cinsiyet	N	X	ss	sd	t	p
Sosyal Onay	Kız	132	69.77	18.27	237	1.53	0.12
	Erkek	107	73.51	19.37			
Başkalarının Yargılarına d.	Kız	132	29.31	7.92	237	1.23	0.21
	Erkek	107	30.62	8.40			
Sosyal Geri Çekilme	Kız	132	17.76	6.16	237	3.54	0.00
	Erkek	107	20.69	6.59			
Olumlu İzlenim b.	Kız	132	22.70	6.94	237	0.56	0.57
	Erkek	107	22.19	6.84			

Ergenler için sosyal onay ihtiyacının cinsiyete göre karşılaştırılmasında, sosyal onay ihtiyacı ($t_{(237)} = 1.53, p>.05$), başkalarının yargılarına duyarlılık ($t_{(237)} = 1.23, p>.05$) ve olumlu izlenim bırakma ($t_{(237)} = .56, p>.05$) açısından cinsiyetler arası anlamlı bir farklılık bulunmamıştır. Sosyal geri çekilme puanları ise cinsiyetler açısından anlamlı farklılık göstermiştir ($t_{(237)} = 3.54, p<.05$). Erkeklerin sosyal geri çekilme puanları ($X = 20.69$), kızlara göre ($X = 17.76$) daha yüksektir.

Ergenler için sosyal onay ihtiyacının sınıf düzeyine göre Tek yönlü varyans analizi sonuçları Tablo 3'de gösterilmiştir.

Tablo 3: Ergenler İçin Sosyal Onay İhtiyacının ve Alt Boyutlarının Sınıf Düzeyi Yönünden Karşılaştırılmasına İlişkin Tek Yönlü Varyans Analizi Testi Sonuçları

Değişken			N	X	SS	sd	f	p	Anlamlı farklılık
Sosyal Onay İhtiyacı	Sınıf düzeyi	1.sınıf	67	81.02	18,56	3;235	10.89	0.00	1.sınıf-
		2.sınıf	62	71.91	16,95				2.sınıf
		3.sınıf	42	64.52	19,15				1.sınıf-
		4.sınıf	68	65.86	16,70				3.sınıf
Başkalarının Yargılarına Duyarlılık	Sınıf düzeyi	1.sınıf	67	33.17	7,30	3;235	7.34	0.00	1.sınıf-
		2.sınıf	62	30.54	7,53				3.sınıf
		3.sınıf	42	27.41	8,00				1.sınıf-
		4.sınıf	68	27.62	8,51				4.sınıf
Sosyal Geri Çekilme	Sınıf düzeyi	1.sınıf	67	22.60	6,94	3;235	11.12	0.00	1.sınıf-
		2.sınıf	62	18.67	6,31				2.sınıf
		3.sınıf	42	16.94	5,70				1.sınıf-
		4.sınıf	68	17.27	5,30				3.sınıf
Olumlu İzlenim Bırakma	Sınıf düzeyi	1.sınıf	67	25.24	6,84	3;235	6.76	0.00	1.sınıf-
		2.sınıf	62	22.69	6,07				3.sınıf
		3.sınıf	42	20.16	7,08				1.sınıf-
		4.sınıf	68	20.96	6,68				4.sınıf

Lise öğrencilerinde sosyal onay ihtiyacı puanları açısından, sınıf düzeylerine göre anlamlı fark olduğu bulunmuştur ($F= 10.89$, $p<0.05$). Tukey testi sonuçlarına göre birinci sınıf öğrencilerinin ortalama puanlarının ($X = 81.02$); ikinci sınıf ($X= 71.91$), üçüncü sınıf ($X= 64.52$) ve dördüncü ($X= 65.86$) sınıf öğrencilerin ortalamalarından daha yüksek olduğu bulunmuştur.

Başkalarının yargılarına duyarlılık açısından, sınıflara göre anlamlı fark olduğu bulunmuştur ($F = 7.34$, $p<0.05$). Tukey testi sonuçlarına göre birinci sınıf öğrencilerinin ortalama puanlarının ($X=33.17$); üçüncü sınıf ($X=27.41$) ve dördüncü ($X=27.62$) sınıf öğrencilerin ortalamalarından daha yüksek olduğu bulunmuştur.

Sosyal geri çekilme açısından, sınıf düzeylerine göre anlamlı fark olduğu bulunmuştur ($F = 11.12$, $p<0.05$). Sosyal geri çekilmekten alınan puanlar açısından yapılan Post Hoc (Tukey) testi sonuçlarına göre birinci sınıf öğrencilerinin ortalama puanlarının ($X=22.60$); ikinci sınıf ($X=18.67$), üçüncü sınıf ($X=16.94$) ve dördüncü ($X=17.27$) sınıf öğrencilerin ortalamalarından daha yüksek olduğu bulunmuştur.

Olumlu izlenim bırakma puanları açısından da sınıf düzeylerine göre anlamlı fark olduğu bulunmuştur ($F = 6.76$, $p<0.05$). Tukey testi sonuçlarına göre birinci sınıf öğrencilerinin ortalama puanları ($X=25.24$); üçüncü sınıf ($X=20.16$) ve dördüncü ($X=20.96$) sınıf öğrencilerin ortalamalarından daha yüksek bulunmuştur.

Tartışma, Sonuçlar ve Öneriler

Ergenlik döneminde sosyal onay ihtiyacı oldukça önemlidir. Ergenlik döneminin ortalarına ulaşıldığında, bir arkadaş grubunun üyesi olmak önem kazanmaktadır. Bu dönemde, ergenler eleştirilere ve olumsuz tepkilere karşı oldukça hassas hale gelmektedirler. Özellikle diğerlerinin onlar hakkında ne düşündüğü son derece önemlidir. Diğer insanların ergen hakkında ne düşündüğü, ergenin kendisine olan değerini belirlemektedir (Dolgin, 2014, s. 493). Ergenlik döneminde sosyal onay ihtiyacı çok önemli olsa da bu zamana kadar bu konu üzerinde duran bir araştırmanın olmadığı dikkat çekmektedir. Bu çalışmada, ergenler için “Sosyal Onay İhtiyacı Ölçeği”nin güvenilirlik ve geçerlilik çalışmaları yapılmıştır. Araştırma kapsamında yapılan çalışmalar, ölçeğin ergenler üzerinde geçerli ve güvenilir bir ölçek olduğunu göstermektedir.

Genç yetişkinler üzerinde yaptıkları çalışmada, Karaşar ve Öğülmüş (2016) ölçeğin iç tutarlılık katsayısını .90 bulmuşlardır. Ölçeği oluşturan alt boyutların iç tutarlılık katsayılarının .80 ile .83 arasında değiştiği bulunmuştur. Ölçeğin benzer ölçekler geçerliliğinin hesaplanması amacıyla uygulanan Olumsuz Değerlendirilme Korkusu Ölçeği Kısa Formuyla korelasyonunun .79 olduğu bulunmuştur. Ölçeğin doğrulayıcı faktör analizi için iki grup üzerinde uygulama yapılmıştır. Ölçeğe ilişkin uyum iyiliği değerlerinin her iki grup için de yüksek olduğu bulunmuştur.

Yukarıdaki ifadelerden görüldüğü üzere iki araştırmanın bulgularının benzerlik gösterdiği söylenebilir. Ergenler üzerinde bulunan değerlerin, genç yetişkinler üzerindeki çalışma sonuçlarından biraz daha yüksek çıktığı görülmektedir. Araştırmanın bu bulgusu, sosyal onayın özellikle ergenlikte genç yetişkinliğe göre daha önemli olabileceğini düşündürmektedir.

Bu çalışmada sosyal geri çekilme alt boyutuna göre erkeklerin kızlara göre daha yüksek puanlar aldıkları saptanmıştır. Araştırmanın bu bulgusu genç yetişkinler ve diğer gruplarla yapılan diğer araştırma bulgularıyla benzerlik göstermemektedir (Karaşar ve Öğülmüş, 2016a; Karaşar ve Öğülmüş, 2016b; Karaşar ve Öğülmüş, 2016c). Sosyal onay ihtiyacının sosyal geri çekilme alt boyutu reddedilmekten utanç duyma, çoğunluğun görüşlerine uyma, olumsuz yönlerini gizleme, olumsuz duygularını saklama ve diğerlerine uyum sağlamaya yönelik davranışları ifade etmektedir. Türk toplumunda özellikle erkek çocukların yetiştirilirken olumsuz duygularını saklama ve kendi isteklerinden ziyade diğerlerinin isteklerine göre hareket etme gibi özelliklerin değer görmesi erkeklerin kızlara göre daha fazla sosyal geri çekilme puanı almasını açıklayabilir. Özdemir ve Çok (2011) geleneksel çevrelerde bireylerin kararlarında özellikle yakınlarının belirleyici olduğu belirtmişlerdir. Ayrıca bu çevrelerde yetişen çocuk ve gençlerin daha çok yakınlarının isteklerine göre yaşamlarının şekillendiğine dikkat çekmişlerdir. Aynı zamanda ergenlik döneminde, diğer insanların beklentileri önemli hale gelmektedir. Yaşanan çeşitli değişimlere uyum sağlamaya çalışan ergen, çevrenin kendisiyle ilgili yargılarına daha duyarlı hale gelmektedir. Olumlu geri bildirimlere gereksinimi artarken, eleştirilerden kaçınma çabaları da daha belirgin olabilmektedir. Özellikle akran gruplarının düşünceleri daha önemli hale gelmektedir. Bu konuda özellikle kültürel olarak erkek öğrenciler üzerinde daha fazla beklenti olması bu sonucu açıklayabilir. Ayrıca kız öğrencilerin erkek öğrencilere göre daha hızlı gelişim göstermeleri de erkek öğrencilerdeki artan sosyal geri çekilme puanlarını açıklayabilir.

Sosyal onay ihtiyacı ve alt boyutlarından alınan puanlar açısından 1.sınıf öğrencilerinin ortalama puanları, üst sınıflarda okuyan öğrencilerin puan ortalamalarından daha yüksek bulunmuştur. Ergenler, liseye başladıklarında yeni arkadaşlıklar kurma, var olan arkadaşlıkları sürdürme, çevresindeki diğer bireylere uyum sağlama gibi durumlarla daha çok karşılaşabilmektedirler. Bu nedenle birinci sınıf öğrencileri üst sınıftaki öğrencilere göre daha fazla sosyal onay ihtiyacı içerisinde

olabilirler. Araştırmadan elde edilen bu sonuçlarla benzer olarak, Karaşar ve Ögülmüş (2016c) üniversite 3.sınıftaki öğrencilerin onay ihtiyacı puanlarının, 4.sınıf öğrencilerinden daha fazla olduğunu bulmuşlardır.

Bu araştırmadan elde edilen bulgular, Sosyal Onay İhtiyacı Ölçeğinin ergenler için geçerliliği ve güvenilirliği yüksek bir ölçek olduğunu göstermektedir. Ergenlik dönemi, yetişkinlik dönemi için bir temel olarak düşünülürse, özellikle ergenlerin sosyal onay ihtiyaçlarına yönelik önleyici rehberlik çalışmalarının yapılması oldukça önemli görülmektedir. Bu bağlamda özellikle sosyal onay ihtiyacının bu dönemde belirginleşmesi ergenleri bazı risklere daha açık hale getirebilir. Ergenlik döneminde özellikle risk alma davranışları belirgin hale gelmektedir. Madde bağımlılığı ve okuldan/evden kaçma gibi riskli davranışlar sosyal onay ihtiyacıyla ilişkili olabilir. Ayrıca internet bağımlılığı da ergenlerin sosyal onay ihtiyaçlarının artmasıyla ilişkili olabilir. Bunların yanı sıra ergenlerin yaşadıkları fiziksel değişimler, sosyal onay ihtiyaçlarının artmasına neden olarak yeme bozukluklarıyla ilişkilendirilebilir. Yapılacak olan araştırmalarda özellikle bu konuların üzerinde durulabilir. Sosyal onay ihtiyacı; benlik saygısı, akademik motivasyon, ebeveyn tutumları ve akran ilişkileri gibi konularla birlikte çalışılabilir. Aynı zamanda sosyal onay ihtiyacının anksiyete, sosyal kaygı, depresyon gibi sorunlarla ilişkisini ele alan çalışmalar yapılabilir.

Bu araştırmanın en büyük sınırlılıklarından biri ölçeğin geçerlik ve güvenilirlik çalışmasında zaman ve katılımcılara ulaşmayla ilgili yaşanan zorluklar nedeniyle test-tekrar test güvenilirliğinin ve ayırt edici ölçekler geçerliğine yönelik analizlerin gerçekleştirilememiş olmasıdır. Ölçeğin test-tekrar test güvenilirliğine ve ayırt edici ölçekler geçerliği sonraki araştırmalarla incelenebilir. Ölçeğin örneklem grubu lise öğrencileridir. Sonraki araştırmalarda orta okul öğrencileri üzerinde de geçerliği ve güvenilirliği sınanabilir.

Kaynaklar

- Alagöz, G. (2019). *Benlik kurgusunun sosyal onay ihtiyacı, kontrol odağı ve duygularını ifade edebilme ile ilişkisi*. Yüksek Lisans Tezi. İstanbul: İstanbul Arel Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- Aydın, A. ve Tekinsav-Sütçü, S. (2007). Ergenler için sosyal kaygı ölçeğinin (eskö) geçerlik ve güvenilirliğinin incelenmesi. *Çocuk ve Gençlik Ruh Sağlığı Dergisi*. 14(2).79-89.
- Aytin, N. (2014). *Ergenlerde yeme tutumları ile sorun çözme eğilimleri ve ebeveyne bağlanma arasındaki ilişkinin incelenmesi*. (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Adnan Menderes Üniversitesi, Sağlık Bilimler Enstitüsü, Aydın.
- Bayhan, P. ve Işıtan, S. (2010). Ergenlik döneminde ilişkiler: Akran ve romantik ilişkilere genel bakış. *Aile ve Toplum*. 20(5).
- Buhrmester, D. and Prager, K. (1995). Patterns and functions of self-disclosure during childhood and adolescence. (10-56). In K. J. Rotenberg. (Ed.), *Disclosure Process in Children and Adolescents in Cambridge Studies in Social and Emotional Development*. (s.10-56). Cambridge: Cambridge University Press.
- Çam, H. H. (2017). Ergenlerde yeme bozukluğu görülme sıklığı ve ruhsal semptomlarla ilişkisi. *Turkish Journal of Public Health*. 15(2), 96.
- Çetin, B., Doğan, T. ve Sapmaz, F. (2010). Olumsuz değerlendirilme korkusu ölçeği kısa formu'nun Türkçe uyarlaması: geçerlik ve güvenilirlik çalışması. *Eğitim ve Bilim*, 35(156), 206-216.
- Demir, T. (1997). Çocuk ve ergenlerde sosyal fobi: Epidemiyolojik bir çalışma. Yayımlanmamış Tıpta Uzmanlık Tezi. İstanbul: İstanbul Üniversitesi İstanbul Tıp Fakültesi, Çocuk Psikiyatrisi Ana Bilim Dalı.
- Demir, Y., Kutlu, M. ve Erdoğan, U. (2016, Mayıs). *Ergenlerin akran ilişkilerinin çeşitli değişkenlere göre incelenmesi*. VII. Uluslararası Eğitim Araştırmaları Kongresi'de sunulan bildiri. Çanakkale. Erişim adresi: http://congress.eab.org.tr/2016/media/2016_ozet_kitap.pdf
- Deniz, N. (2011). *Liseye devam eden ergenlerin risk alma davranışları ile mükemmeliyetçilik düzeyleri arasındaki ilişki*. Yüksek Lisans Tezi. Konya: Selçuk Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü.
- Dolgin, K. D. (2014). *Ergenlik psikolojisi. Gelişim, ilişkiler ve kültür*. Çev.D. Özen. İstanbul: Kaknüs psikoloji.
- Ersoy, Ö. (2015). *Kahramanmaraş il merkezindeki lise son sınıf öğrencilerinde madde bağımlılığı ve etkileyen faktörler*. (Yayımlanmamış tıpta uzmanlık tezi). Çukurova Üniversitesi, Adana.
- Gander, M. J. and Gardiner H.W. (2007). *Çocuk ve ergen gelişimi*. B. Onur (Ed). Ankara: İmge Yayınevi.
- Gandur, P. A. (2010). *Suçta yönelen ergenlerin risk alma davranışlarının yordanması*. (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Ege Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İzmir.
- Grams, W.C. and Rogers, R.W. (1990). Power and personality: effects of machiavellianism, need for approval and motivation on use of influence tactics. *The Journal of General Psychology*. 117(1).71-82.
- Karaşar, B. (2014). *Sosyal onay ihtiyacının çeşitli değişkenler açısından incelenmesi*. (Yayımlanmamış doktora tezi). Ankara Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Karaşar, B. ve Öğülmüş, S. (2016). Sosyal onay ihtiyacı ölçeği. Geçerlik ve güvenilirlik analizi. *Ege Eğitim Dergisi*. 17 (1). 84-104.
- Karaşar, B. ve Öğülmüş, S. (2016a). Üniversite öğrencilerinde sosyal onay ihtiyacı ve psikolojik belirtilerin çeşitli değişkenlere göre incelenmesi. *Sakarya Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*. 32. 97-121.
- Karaşar, B. and Öğülmüş, S. (2016b). Anxiety sensitivity and need for social approval in university students. H. Göksu (Ed.), *Eğitim bilimlerinde güncel yaklaşımlar*. (s. 202-213) içinde. Deutschland: Lambert Academic Publishing.
- Karaşar, B. ve Öğülmüş, S. (2016c). Sosyal onay ihtiyacının çeşitli değişkenler açısından incelenmesi. *Uludağ Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*. 29 (2).469-495.
- Karaşar, B. ve Öğülmüş, S. (2017, Ekim). *Üniversite öğrencilerinde sosyal onay ihtiyacı ve akademik güdülenme* [Öz]. II.International Academic Research Congress'de sunulan bildiri. Alanya. Erişim adresi: <https://books.incescongress.com/dl/ines-abstract-book-2017.pdf>

- Karaşar, B. and Baytemir, K. (2018a). Need for social approval and happiness in college students: the mediation role of social anxiety. *Universal Journal of Educational Research*. 6(5). 919-927.
- Karaşar, B. and Baytemir, K. (2018b, Nisan). *Depression, need for social approval and loneliness in university students* [Öz]. 2nd International Symposium Of Limitless Education and Research (ISLER 2018)'da sunulan bildiri, Conference Proceedings. Bodrum. Erişim adresi: http://useas.sead.com.tr/useas/doc/USEAS2018_Ozet.pdf
- Karaşar, B. (2019, Ekim). *Mükemmeliyetçilik ve karşılıklı bağımlılık arasındaki ilişkide sosyal onay ihtiyacının aracı rolü: bir yapısal eşitlik modeli çalışması*. International Congress of Science Culture and Education'da sunulan bildiri. Abstracts Books. Konya: Çizgi Yayınevi. Erişim adresi: <https://books.incescongress.com/publication-inces-2019-abstracts-book-30.html>
- Karaşar, B. (2020). Üniversite öğrencilerinde narsisizm ve sosyal onay ihtiyacı. *Turkish-Studies-Education*,15(2).999-1009.
- Köse, N. (2015). Ergenlerde akran ilişkilerinin mutluluk düzeyine etkisi. *İnönü Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Dergisi*. 2 (4).
- Köse, (2016). Ergenlerde internet bağımlılığının yaşam doyumuna etkisi. *Elektronik Mesleki Gelişim ve Araştırma Dergisi*. 15–23.
- La Greca, A. M. and Lopez, N. (1998). Social anxiety among adolescents: Linkages with peer relationships and friendships. *Journal of Abnormal Child Psychology*, 26, 83–94.
- Leary, M. R. (1983). A brief version of the fear of negative evaluation scale. *Personality and Social Psychology Bulletin*, 9, 371-376.
- Morsünbül, Ü. (2014). Ergenlik döneminde internet bağımlılığı: Kimlik stilleri ve seçeneklerin saplantılı araştırılması ile ilişkileri. *Anadolu Psikiyatri Dergisi*. 15, 77-83.
- Oktay, İ. (2017). *Lise öğrencilerinde uyuşturucu madde bağımlılığının sebepleri: bursa ili Mustafa Kemalpaşa ilçesi örneği*. (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Aksaray Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Aksaray.
- Öner, K. (2015). *Lise öğrencisi ergenlerde depresyon, internet bağımlılığı ve ilişkili faktörler*. (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Adnan Menderes Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Aydın.
- Özdemir, Y. ve Çok, F. (2011). Ergenlikte özerklik gelişimi. *Türk Psikolojik Danışma ve Rehberlik Dergisi*. 4 (36), 152-164.
- Özmen, O. (2006). *Türk ergenlerinde risk alma davranışlarını yordayan değişkenler*. (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Orta Doğu Teknik Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
- Özusta, Ş. H. (1995). Çocuklar için durumluk-sürekli kaygı envanteri uyarlama, geçerlik ve güvenirlik çalışması. *Türk Psikoloji Dergisi*. 10:32-44.
- Raba, S. (2019). *Üniversite öğrencilerinde kişiler arası bağımlılık ile utandırılma korkusu aidiyet duygusu ve sosyal onay ihtiyacı arasındaki ilişkinin incelenmesi*. (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Sakarya Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Sakarya.
- Smith, P. K. (2016). *Adolescence. A very short introduction*. Oxford,United Kingdom: Oxford University Press.
- Spielberger, C.D., Gorsuch, R.L. and Lushene, R.E (1970). *Manual for the state-trait anxiety inventory*. Palo Alto,CA: Consulting Psychologist Press.
- Turan, R. (2018). *Üniversite öğrencilerinde gönül ilişkisinde şiddete yönelik tutumlar ile toplumsal cinsiyet rolleri, bağlanma boyutları, benlik saygısı ve sosyal onay arasındaki ilişkilerin incelenmesi*. (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Anadolu Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Eskişehir.
- Santrock, J. M. (2015). Ergenlikte fiziksel ve bilişsel gelişim. Çev. N. M. Özcan. *Yaşam boyu gelişim. Gelişim Psikolojisi*. Çev.Edt: G. Yüksel. Ankara: Nobel Yayınları.
- Uzun, S. (2017). *Lise öğrencilerinin madde bağımlılığı profilleri, madde bağımlılığından korunma konusundaki öz yeterlikleri ve önleme konusundaki görüşleri*. (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Cumhuriyet Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Sivas.
- Wilkinson, D. L. (2012). An emergent situational and transactional theory of urban youth violence. In B. C. Feld and D. M. Bishop (Ed), M.Tonry. (General Ed.) *The Oxford Handbook of Juvenile Crime in Juvenile Justice*. (s.336-352). New York:Oxford University Press.

- Vardar, E. ve Erzenin, M. (2011). Ergenlerde yeme bozukluklarının yaygınlığı ve psikiyatrik eş tanıları iki aşamalı toplum merkezli bir çalışma. *Türk Psikiyatri Dergisi*.22(4).205-212.
- Yavuz, O. (2018). Ergenlik döneminde internet bağımlılığının okul başarısı üzerinde etkileri. *Uluslararası Toplum Araştırmaları Dergisi*.8(15).
- Yılmaz, T. (2000). *Ergenlikte risk alma davranışlarının incelenmesi*. (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Ege Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İzmir.

Extended Abstract

One of the issues that come to the fore during adolescence is the social approval. Social approval is a concept that is related to attaching importance to others and their judgements and the individual's taking care of demonstrating behaviours towards adaptation in social interactions (Karaşar, 2014). Need for social approval-related new research studies were conducted with university students in Turkey (Karaşar 2014; Karaşar and Öğülmüş, 2016; Karaşar and Öğülmüş, 2016a, 2016b; 2016c; Karaşar and Öğülmüş, 2017; Karaşar and Baytemir, 2018; Karaşar and Baytemir, 2018b; Karaşar, 2019; Karaşar, 2020; Raba, 2019; Turan, 2018).

Social approval, very important for adolescents. As the issue of social approval is relatively new in Turkey, the development of a reliable and valid measurement tool to investigate this issue among adolescents seems to be of great importance. Thus, the current study conducted on adolescents is believed to fill an important void in the literature. In this connection, the aim of this study is to conduct reliability and validity studies of the "Need for Social Approval Scale" developed by Karaşar and Öğülmüş (2016) on adolescents. Moreover, in the current study, it is aimed to investigate the relationship between social approval and the gender and grade level variables.

The current study was conducted on 239 students from among the students attending Anatolian high schools. The data of the study were collected by using a "Personal Information Form", "The Need for Social Approval Scale" (Karaşar and Öğülmüş, 2016) and "The Scale of Social Anxiety for Adolescents". The Scale of Social Anxiety for Adolescents whose Turkish edition has been conducted by Aydın ve Tekinsav-Sütçü (2007) and developed by La Greca and Lopez (1998). When the skewness (-.24) and kurtosis (-.41) coefficients are analyzed, it is seen that the data related to the scale are normally distributed. After looking at other normality tests in the research, the analysis started.

The results of the analyses revealed that the "Need for Social Approval Scale" is a reliable and valid measurement tool to measure the social approval among adolescents. The three sub-dimensions of the scale for young adults, which are sensitivity towards others' judgments, leaving positive impressions and social withdrawal (Karaşar, 2014) were also found to be kept in the Need for Social Approval Scale for adolescents. It was also found that the validity and reliability results obtained for the Need for Social Approval Scale for young adults (Karaşar, 2014) are similar to those obtained for the Need for Social Approval Scale for adolescents. The values found on adolescents appear to be slightly higher than the study results on young adults. This finding of the study suggests that social approval may be more important especially in adolescence than young adulthood.

The internal consistency coefficients of the three sub-dimensions making up the scale were investigated and it was found to be .81 for sensitivity towards others' judgments, .78 for social withdrawal and .81 for leaving positive impression. The internal consistency coefficient for the scale was found to be .91. It was concluded that the scale has a similar structure in the adolescents' sample according to the goodness-of-fit indices. The current study also investigated the relationship between the social approval and the gender and grade level variables. The social withdrawal mean score of the male students was found to be higher than female students. In relation to the grade level variable, the first-grade students were found to have taken higher scores for the need for social approval and its sub-dimensions than the higher grade students.

In this study, it was found that the male students have higher scores from the social withdrawal sub-dimension than the female students. In the adolescent period, other people's expectations have become more important for adolescents. The adolescent trying to adapt to various changes occurring

becomes more sensitive towards others' judgements about himself/herself. While the need for positive feedback is increasing, attempts to avoid criticism become more evident. Particularly the opinions of peer groups are seen to be more important. This might be because of the higher expectations of male students in the Turkish culture. Moreover, faster growth of female students than male students can explain why male students' withdrawal scores are higher. This finding of this study seems to be not concurring with the findings of the research conducted on young adults (Karaşar and Öğülmüş, 2016a; Karaşar and Baytemir, 2018b; Karaşar and Öğülmüş, 2016b; Karaşar and Öğülmüş, 2016c).

The mean score taken from the social approval by the 1st grade students was found to be higher than those of the higher grade students; yet, the difference is not statistically significant. No significant difference based on the grade level variable was found in the sensitivity towards others' judgements sub-dimension. In the sensitivity towards others' judgements sub-dimension, the mean score of the 1st grade students was found to be higher than those of the 3rd and 4th grade students; yet, this difference is not statistically significant. A significant difference based on the grade level variable was found in the social withdrawal sub-dimension. The mean score of the 1st grade students from the social withdrawal sub-dimension was found to be higher than 2nd, 3rd and 4th grade students and this difference is statistically significant. A significant difference based on the grade level variable was found in the leaving positive impression sub-dimension. The mean score of the 1st grade students from the leaving positive impression sub-dimension was found to be higher than those of the 3rd and 4th grade students and this difference is statistically significant. When they start high school, adolescents are more likely to encounter new situations such as establishing new friendships, maintaining existing friendships, and adapting to other individuals around them. Therefore, the 1st grade students can have a higher social approval than the higher grade students.

Findings obtained from this research show that The Need for Social Approval Scale is a high validity and reliability scale for adolescents. In future studies, subjects such as social approval, self-esteem, academic motivation, parental attitudes and peer relationships can be studied. At the same time, studies dealing with the need for social approval and the relationship between anxiety, social anxiety, and depression can be studied.